

Nr 39.

Ankom till riksdagens kansli den 17 april 1928 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om anslag till pris åt uppfinnare av lantbruksmaskiner och redskap.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 373 av herr *Osberg* har hemställts, att riksdagen måtte anslå ett belopp av 25,000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för att efter noggrann prövning tilldelas uppfinnare av lantbruksmaskiner och redskap som pris i enlighet med det värde uppfinningen kan anses äga.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, hänvisas till motionen.

I anledning av en av samme motionär vid 1917 års riksdag väckt motion, vilken avstyrktes av jordbruksutskottet, anvisade riksdagen efter gemensam votering för ifrågavarande ändamål ett anslag av 50,000 kronor.

Förevarande fråga var åter föremål för behandling vid 1926 och 1927 års riksdagar i anledning av då motionsvis gjorda framställningar om ytterligare anslag med 50,000 kronor respektive 25,000 kronor. Jordbruksutskottet vid 1926 års riksdag yttrade efter att hava inhämtat yttrande i ärendet av lantbruksstyrelsen följande:

»Lantbruksstyrelsen, som visserligen förordat anvisande av ett nytt anslag för pris till uppfinnare av lantbruksmaskiner, har emellertid å andra sidan uttalat, att det kunde ifrågasättas, huruvida det nuvarande anslaget för sådant ändamål i avsevärd mån verkat befruktande på uppfinnarverksamheten, åtminstone där denna varit inriktad på i det praktiska livet användbara idéer och uppslag, samt att det i vissa fall ej utan fog kunde sägas, att uppfinningen nog kommit till utförande utan statens direkta medverkan. Enligt vad utskottet inhämtat återstår ock ännu av det för 1918 anvisade anslaget 12,500 kronor. Vid angivet förhållande och då utskottet är förvissat, att därest Kungl. Maj:t skulle finna att ytterligare medel för ifrågavarande ändamål böra beredas, Kungl. Maj:t icke skall underlåta att göra framställning i ämnet till riksdagen, kan utskottet icke biträda motionerna.»

I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionerna icke någon riksdagens åtgärd.

Jordbruksutskottet vid 1927 års riksdag anförde, att utskottet för egen del ansåg sig icke böra utan närmare utredning av det i förevarande avseende föreliggande behovet tillstyrka anvisande av ytterligare anslag.

Under hänvisning i övrigt i tillämpliga delar till vad 1926 års jordbruksutskott i sitt ovanberörda utlåtande yttrat, hemställde utskottet om avslag å den då väckta motionen, vilken hemställan bifölls av riksdagen.

Utskottet.

Den erfarenhet, som — på sätt lantbruksstyrelsen redan 1926 i utlåtande över de då i ämnet väckta motionerna antytt — vunnits rörande det praktiska resultatet av ovanberörda av 1917 års riksdag anvisade anslag, torde icke vara ägnad inbjuda till anvisande av ytterligare statsmedel för ifrågavarande ändamål. Lantbruksstyrelsen har enligt vad utskottet förvissat sig om icke heller efter det 1917 års anslag förbrukats funnit skäl göra någon framställning i sådant avseende till Kungl. Maj:t. Vid angivna förhållande finner sig utskottet icke böra biträda motionen.

Utskottet hemställer därför,

att förevarande motion II:373 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 april 1928.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 34.
